

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. П., 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П. в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Силвия Кирова
като разглежда докладваното от Сузана Ем. Полизоева Административно наказателно дело № 20231230200507 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Раздел V от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „Ж.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: /населено място/, представлявано от управителя – Ж.С.С., подадена чрез адв.П. Й. от АК-П. до РС-П., с вх.№6326/05.07.2023г. чрез поща **срещу** Електронен фиш за налагане на имуществена санкция №8504446306 на Агенция „ПИ“ при МРРБ, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с ал.3 и във връзка чл. 179, ал. 3б от ЗДвП му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

Жалбоподателят твърди, че издадения фиш е неправилен, незаконосъобразен и се прави искане съда да бъде отменен изцяло.

Насрещната страна по жалба – Агенция „ПИ“ при МРРБ изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли за потвърждаване на фиша.

В проведено по делото открито съдебно заседание, за дружеството -жалбоподател е депозирано молба, в която се изразява становище от адв. П. Й. от АК-П., който прави искането да се гледа в негово отсъствие, като излага мотиви в подкрепа на заеманата позиция, че дружеството – жалбоподател има сключен договор за услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние, както и с „А1 България“ ЕАД, което дружество извършва всички плащания, а дружеството-жалбоподател след това ги възстановява. Твърди се че от така издадения фиш не е ясно кой управлява ППС-то, кога е издаден, сочи че от издаването на фиша –извършването на нарушението до днешна дата са изминали повече от две години. Твърди се липса на годност на устройство №20102, поддържа жалба и се моли за уважаването й, претендират се съдебни разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. Процесуалния представител е депозирал в РС-П. писмено становище, с вх.№2036/07.03.2024г., в което се позовава на регламент 2009/750/ЕО и на принципа на пропорционалност/съразмерност, като се твърди че не е спазен в настоящия казус при определяне на имуществената санкция. Прави се искане за присъждане на сторени разноски по приложен договор за правна защита и съдействие в размер на 800 лева.

Административно-наказващият орган се представлява от упълномощената юрк. А., която оспорва жалбата, като неоснователна. Моли за оставянето ѝ без уважение. Изразява становище относно поставените от процесуалния представител на жалбоподателя въпроси. Изразява защитна позиция и прави доказателствени искания. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

РП-Б., ТО гр.П. не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Процесната жалба е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 189ж, ал. 5 от ЗДвП, вр. чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, / ел. фиш е връчен на **20.06.2023г.**, а жалбата е депозирана в деловодството на РС-П. с вх.№6326 от 05.07.2023г., с пощенско клеймо на изпращане от **03.07.2023г.**/ от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима.

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

На 16.02.2021г. в 16:59 часа, ППС товарен автомобил влекач „МАН ТГХ 18.440 4X2 БЛС, с рег.№ ***, с технически допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке, с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, в Община П., за движение по път А-3 км 163+488, с посока Намаляващ километър. Нарушението е установено с устройство №10112, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона пътищата, намиращо се на път А-3 км 163+488. Собственикът на когото е регистрирано ППС – то се сочи „Ж.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: /населено място/, представлявано от управителя – Ж.С.С., като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за соченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената. За соченото нарушение бил издаден процесния електронен фиш.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: ел. фиш за налагане на имуществена санкция № 8504446306, ведно с известие за доставянето му, Създаден доклад от Електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл.179, ал.3-3в от ЗДвП, статични изображения във вид на снимков материал на пътно превозно средство, с рег.№ ***, 2 бр. снимки приложение към създадения доклад от електронната система за събиране на пътни такси съгласно чл.167а, ал.3 ЗДвП, справка за собственост на МПС, становище от отдел “УИСИ“ НТУ, данни за подадена ТОЛ декларация, справка за местоположението на стационарни контролни единици на електронна система за събиране на такси за ползване на РПМ, находящи се на територията на ОПУ – Б., както и Разрешение за строеж № РС-51/23.05.2019 г., Протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарно контролна точка, протокол за ремонт и профилактика на СКТ 1011 от 15.03.2022 г., протокол № 28765/2021 г. от заседание на УС на АПИ, Заповед № РД-11-983/13.09.2021г. с приложен образец на електронен фиш.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

В съдебното производство по обжалване на наказателно постановление, респ. на електронен фиш за налагане на административна санкция, наказващият орган е длъжен да установи и докаже при условията на пълно главно доказване наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност. В случая вмененото на санкционираното лице нарушение се свързва с неизпълнение на задълженията по чл.102,

ал.2 от ЗДвП, което е свързано с неизпълнение на задълженията по чл. 139, ал.6 от Закона за движението по пътищата и са във връзка с предходно сочената разпоредба – (Нова - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.

В електронния фиш деянието е възприето като съставомерно и квалифицирано като административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП, поради което на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с ал.3, вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена имуществената санкция в размер на 2 500 лева.

По делото безспорно е установено, че на сочените в ЕФ дата и час процесният автомобил се е движил по път А-3, км. 163+488. Не е спорно също така и обстоятелството, че конкретният пътен участък попада в обхвата на платената мрежа, поради което за същия се дължи такса за ползване на платената пътна мрежа, както и не е спорно, че за процесния товарен автомобил е заплатена частична такса, касаеща само две оси. Не е спорно също така, че в сочения участък, процесното ППС-влекач е било с ремарке, като видно от приложените справки се установява, че в интелигентни трафик системи са постъпили данни от бордовото устройство на автомобила само за две оси на влекача и за нула оси на ремаркетото. По делото не се представиха доказателства установяващи незнанието на водача каква композиция управлява или пък че неправилно е отчитала дигиталната система. Още повече че видно от приложените по делото трафични данни е видно че същият е управлявал именно влекач с ремарке, но отговорността на водача е да въведе верните данни чрез менюто на бордовото устройство за броя на осите както на влекача, така и на ремаркетото.

От друга страна по данни от ИТС конкретният тол сегмент е заплатен на 16.02.2021г. в 16:57:58 часа, което и не е оспорено от жалбоподателя.

Предвид изложеното, настоящият състав намира за безспорно доказано от обективна страна, че на 16.02.2021г. в 16:59 часа е извършено нарушение по така издадения електронен фиш, като водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.

Не може, обаче, да бъдат споделени навежданите доводи на процесуалния представител на жалбоподателя за процесуални пропуски при издаването на ЕФ.

Съгласно чл.10, ал.1 от Закона за пътищата /ЗП/ за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние: т. 1 - такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7; заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа.

Съгласно чл.139, ал.5 от ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от ЗП. Според ал.6, на чл.139 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл.10, ал.1, т.1 от ЗП в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.

Съгласно чл.167а, ал.3 от ЗДвП електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - Зв, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или

динамични изображения - видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата.

Съгласно чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3 от ЗДвП при нарушение по чл. 179, ал. 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на А "П И" при МРРБ.

Съгласно чл.179, ал.3б от ЗДвП Собственик на пътено превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларираните данни, посочени в чл.10б, ал.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2 500 лв.

В разпоредбата на чл.187а, ал.1 от ЗДвП е регламентирано, че при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

Съгласно на чл.187а, ал.4 от ЗДвП вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и ал. 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

В случая може да се направи обоснован извод, че от съдържанието на процесния фиш става достатъчно ясно кой е посочен за извършител на горепосоченото административно нарушение и че липсва противоречие между описаните в оспорвания електронен фиш факти и тяхната правна квалификация. По делото са налице категорични данни, че именно жалбоподателят е собственик на процесното МПС, а такива, доказващи предоставяне на МПС на друго лице, не са представени от жалбоподателя, чиято е доказателствената тежест. Оттук следва изводът, че след като нарушението е установено от електронната система за контрол по чл.167а, ал.1 от ЗДвП, чрез годин доклад по отношение на собствен на касационния ответник автомобил, и след като не е установено подаване на декларация по реда на чл.187а, ал.4 от ЗДвП от страна на собственика, то същият следва да бъде приет за нарушител.

От друга страна, словесното описание на нарушението, по начина по който е формулирано, съдържа достатъчно фактически изложения, досежно конкретните съставомерни признаци, съответно способства за безпрепятствената индивидуализация на конкретното административно нарушение и неговия извършител. Наред с горното е очевидно, че фактическият състав на нарушението /деянието с неговите фактически белези/ е подведено под съответно нарушената административнонаказателна норма – именно тази,

която брани конкретните обществени отношения. Като нарушител е определен собственикът на процесното МПС – „Ж.Т.“ ЕООД, с ЕИК ***, за който е установено, че на сочените в ЕФ дата и час, е ползвал платената пътна мрежа посредством собствения си товарен автомобил влекач „МАН ТГХ 18.440 4Х2 БЛС, с рег.№ ***, с технически допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке, с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, но като е заплатил само частично дължимата по закон пътна такса, като платената категория е по-малка от измерената.

При извършената проверка настоящият съдебен състав не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш - посочени са всички факти и обстоятелства, релевантни за квалифициране на деянието като административното нарушение, и са спазени всички императивни изисквания на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП.

С оглед изхода на делото, основателно е направеното искането от процесуалния представител на юрисконсулт А. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за първа инстанция, който по размер да се определи от съда. Съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, а ал. 5 от същия член сочи, че размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Очевидно е, че законодателят е предоставил тази преценка на съда, но в рамките на определени параметри, регламентирани по реда на Закона за правната помощ и Наредбата за заплащане на правната помощ. Съгласно чл.24 от последната, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН, е от 100 до 240 лева, а при определен материален интерес от 100 до 360 лв. Именно в рамките на така очертаните минимален и максимален праг на възнаграждението, съдът следва да прецени справедливият размер за всеки конкретен случай.

В настоящия случай, предвид фактическата и правната сложност на делото, обема осъществена защита и обстоятелството, че пред първоинстанционния съд е юрисконсулта се е явил само в едно съдебно заседание, както и е изготвил защита по същото, то съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение за първа инстанция, е в размер на 100 лв., които следва да бъдат възложени в тежест на жалбоподателя в настоящата инстанция.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.1 и т.2 от ЗАНН, районен съд гр. П.,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция, за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата №8504446306 на Агенция „ПИ“ при МРРБ, с който на „Ж.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: /населено място/, представлявано от управителя – Ж.С.С., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. с ал.3, вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

ОСЪЖДА „Ж.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: /населено място/, представлявано от управителя – Ж.С.С. да заплати на Агенция „ПИ“ при МРРБ сумата от 100 /сто/ лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд -

гр. Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____